మరో స్వార్థం కథ

డాక్టర్ దయాసాగర్ ఆ ఊరొచ్చి ఎనిమిదేళ్ళయింది.

చదువు పూర్తికాగానే పట్టణాలు, నగరాల్లోని సాటి డాక్టర్ల దాటికి తట్టుకోలేక, వారితో పోటీపడలేక, గ్రామ ప్రజానీకానికి వైద్య సదుపాయం కలిగిస్తానన్న నినాదపు ముసుగులో ఆ వూరు చేరాడు.

అంతకుముందు ఆ వూళ్ళో వైద్యసదుపాయం లేకపోవటంతో, జలుబు, జ్వరానికి కూడా పట్టణాలకెళ్ళలేక అక్కడి జనం విసుగెత్తి పోయారు.

అటువంటి పరిస్థితులలో ఆ వూరెళ్ళిన దయాసాగర్, వాళ్ళకి ఎంతో విలువైన మనిషిగా కన్పించాడు.

అందుకే అతడిని చాలా అపురూపంగా చూచుకున్నారు.

ఆ వూళ్ళోని భూస్వాముల దగ్గిరినించి, కాసులమ్మ లాంటి సామాన్యమైన మనిషివరకూ, అందరూ తమ శక్తికిమించి అతడికి డబ్బు ముట్ట చెప్పారు. ఆ విధంగా ఆ వూరి ప్రజల అనారోగ్యాన్ని, అవసరాన్ని తన బ్యాంకు అకౌంటుగా మార్చుకుని, దినదిన ప్రవర్ధమానుడై అతి కొద్ది కాలంలోనే తనదంటూ ఒక చిన్న బంగళాని, దానిముందొక అందమైన తోటని, అందులో కూర్చుని సాయంత్రం పూట కబుర్లు చెప్పుకోవటానికి సుశీల అనబడే భార్యని అమర్చుకోగలిగాడు దయాసాగర్.

ఇంట్లో బొత్తిగా సందడి లేదని తమ ఇంట్లో లేని సమయంలో భార్యకి తోడుగా వుంటుందని, నగరంనించి 'టామి' అనే జాతికుక్కని కూడా తెచ్చి పెంచుకోసాగాడు. కాని 'టామి' వచ్చిన వేళావిశేషంవల్ల సుశీల

గర్భం దాల్చింది. పుట్టిన కుమారుడికి కుమార్ అని నామకరణం చేశాడు డాక్టర్ దయాసాగర్.

ఆ విధంగా, ఆ ప్రజల అనారోగ్యమే తన అదృష్టంగా, వాళ్ళ ఆదరణ-ఆప్యాయతలే తన కవచకుండలాలుగా వాళ్ళ అమాయకత్వమే తన ప్రయోజకత్వంగా తలుస్తూ, ఆ వూళ్ళో జీవనయాత్ర సాగిస్తున్నాడు డాక్టర్ దయాసాగర్.

ఈ ఎనిమిదేళ్ళ కాలంలో ఆ వూళ్లో రోగాల సంఖ్యగాని, డాక్టరు రాబడిగాని, ఆ ప్రజలకి అతడిపై గౌరవభిమానాలు గాని ఏవీ తగ్గలేదు. తగ్గిందల్లా కాసులమ్మ లాంటి సగటుమనిషి జీవన ప్రమాణం మాత్రమే!

ఇది ఇలా జరుగుతూవుండగా ఒకరోజు డాక్టర్ ఇక ఇంటికి వెళ్ళిపోదాం అనుకుంటూ వుండగా, సూర్యుడు ఆవూరి పంచాయితీ ఆఫీసు వెనక్కి జారుకుంటూ వుండగా, ఒక చిన్న సంఘటన జరిగింది.

ఆ వూళ్ళో ఈమధ్యనే పిల్లలకోసమని కట్టిన పార్కులో డాక్టర్ కొడుకు కుమార్, కాసులమ్మ కొడుకు మల్లయ్య కల్సి, వారివారి అంతస్తులు మర్చిపోయి ఉయ్యాల వూగుతుండగా, దాని తాలూకుగొలుసు పట్టు తప్పటంతో, వారిద్దరూ ఎదురుగావున్న సిమెంటు బల్లమీద పడటము- ఇద్దరి తలలు దాదాపు పచ్చడి కావడము, ఒక్కక్షణంలో జరిగిపోయింది.

ఇద్దరికీ వెంటనే స్పృహ తప్పింది.

x x x

సాగర్ డిస్పెన్సరీ అంతా సర్దేసి, స్టెతస్కోప్‌ని భద్రంగా డ్రాయరులో లాక్‌చేసి, ఇంటికి బయలుదేరుతూ వుండగా, బయటినించి వినవచ్చిన అల్లరిని ఆలకించి, "మళ్ళీ ఏదో ఎమర్జెన్సీ కేసులా వుంది" అని విసుక్కుంటూ కుర్చీలో తిరిగి కూలబడ్డాడు. ఇంతలో కుర్రాడొకడు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి "డాక్టరుగారూ! మీ అబ్బాయి..." మాటని మధ్యలోనే మింగేసి, చేతిని బయటికి చూపించాడు.

డాక్టరుకి ముందు ఏమీ అర్థం కాలేదు. కంగారుగా కుర్చీలోంచి లేచి బయటకొచ్చి చూసాడు - కుమార్‌ని ఎవరో ఒక వ్యక్తి భుజం మీద వేసుకున్నాడు.

డాక్టరులోని తండ్రి ప్రాణం రెపరెపలాడింది. కంగారుగా "ఏమైంది?" అన్నాడు.

జరిగింది జరిగినట్టుగా - సినిమా కథలా సోదాహరణంగా చెప్పటం మొదలెట్టాడు ఆ గుంపులోని ఒక వ్యక్తి.

కాని, డాక్టరు అవేం వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు.

"ఇలా పడుకోబెట్టండి!" కంగారుగా అన్నాడు.

"మల్లయ్యకి కూడా దెబ్బలు తగిలాయండి" అన్నాడు ఇంకో వ్యక్తి డాక్టరుతో.

అపుడుగాని డాక్టరు దృష్టి ఇంకోవ్యక్తి భుజంమీదున్న మరో కుర్రాడి మీద పడలేదు.

అర్థంకాని డాక్టరు చూపుల్ని కనిపెట్టిన ఎవరో అన్నారు, "ఆడు కాసులమ్మ కొడుకండి!"

"సరే, వాడినికూడా ఇక్కడ పడుకోబెట్టి మీరందరూ బయటికెళ్ళండి!" తేరుకున్న సాగర్ ఆజ్ఞ జారీచేసాడు.

అతడు చెప్పినట్లుగానే వారిద్దరిని అక్కడున్న బల్ల మీద పడుకోబెట్టి, తగ్గుస్థాయిలో గుసగుసలాడుకుంటూ బయటికెళ్ళిపోయారు జనం.

వారిలోనే ఒక కుర్రాడిచేత తన ఇంటికి కబురంపించి, తలుపు గడియ పెట్టి కొడుకువంక చూసాడు డాక్టర్.

కుమార్ నిద్రపోతున్నట్టుగా కళ్ళు మూసుకుని పడుకుని వున్నాడు.

ముఖం అంతా నెత్తురు చారికలతో అసహ్యంగా వుంది. ఖరీదైన అతడి బట్టలు మట్టికొట్టుకుని వెలవెలా పోతున్నాయి.

ఆ పరిస్థితిలో కొడుకుని చూసిన సాగర్‌కి ఒక్కసారిగా దుఃఖం పెల్లుబికి వచ్చింది.

రెండు క్షణాలు కళ్ళు మూసుకుని, తనను తానే సముదాయించుకుని, కళ్ళుతెరచి ప్రక్కన వున్న మల్లయ్య వంక చూసాడు సాగర్.

చిరిగిపోయిన లాగు - చొక్కా, తైల సంస్కారం లేని జుట్టు, ఎన్నో దినాలుగా తిండిలేనివాడిలా బలహీనంగా కన్పించాడు.

అలా చూస్తూ నిలబడ్డ డాక్టర్ ఒక్క క్షణం ఇద్దరివంక మార్చిమార్చి చూశాడు. అప్పుడే మల్లిగాడిపట్ల అతడికి ఓ నిర్లక్ష్యభావం ఏర్పడింది.

వెంటనే కర్తవ్యం గుర్తురాగా, స్టౌ అంటించి, ఇంజక్షన్ తాలూకు సామాన్లు వెచ్చచేయటానికి పడేసి, టించరుతో కొడుకు గాయాలు శుభ్రం చెయ్యటం మొదలెట్టాడు.

ఈ దశలో బయటనించి ఒక ఆడమనిషి- గుండెలవిసేలా, ఎవరో తన ప్రాణాలు లాగేసుకుంటున్నట్లుగా, తన నెత్తురుని ఎవరో బలవంతాన త్రాగేస్తున్నట్లుగా - ఏడ్వటం వినిపించింది.

అది మల్లిగాడి తల్లి కాసులమ్మది.

"బాబు డాట్టరుగోరు ! నా మల్లిగాడిని బతికించు బాబూ! ఆడే బాబూ నాకు మిగిలింది-నా పానాలు తీసి ఆడికిపొయ్యి బాబూ ! ఆడికేమైనా అయితే నేను బతకలేను బాబూ!"

కాసులమ్మ చాలా హృదయవిదారకంగా, అనాగరికంగా ఏడవసాగింది.

చాలా దీక్షగా, ఏకాగ్రతతో కొడుకు గాయాల్ని శుభ్రంచేస్తున్న డాక్టరుకి ఆమె ఏడుపు కించిత్తు అవరోధం అనిపించి, తలతిప్పి మల్లిగాడివంక చూశాడు.

వాడు నిద్రపోతున్నట్లుగా అలాగే పడున్నాడు. బలహీనంగా శ్వాస తీస్తున్నట్లుగా అనిపించింది సాగర్‌కి,

కుమార్ దగ్గిర్నించి లేచి విసుగ్గా తలుపు తోసుకుని బయటకొచ్చాడు.

కాసులమ్మ నేలమీద పడుకుని చిన్నపిల్లలా ఏడుస్తోంది.

"చూడమ్మా! నువ్వు ధైర్యంగా వుండాలి. నా శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నిస్తున్నా. నువ్విలా ఏడుస్తుంటే లోపల నేనెలా వైద్యం చేసేది?" విసుగ్గా అనేసి మళ్ళీ లోపలికెళ్ళి తలుపేసేసుకున్నాడు డాక్టర్.

సిరంజి తీసి శుభ్రంచేసి, మందెక్కించి ఇంజక్షన్ చేశాడు కుమార్‌కి. వెంటనే సిరంజిని మరుగుతున్న నీళ్ళల్లో పడేసి, కొడుకు గాయాల్నిపూర్తిగా శుభ్రం చేసి, బ్యాండేజ్ కట్టడంలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

బయట కాసులమ్మ ఏడుపు సన్నగా వినిపిస్తూనే వుంది.

ఇంతలో మళ్ళీ తలుపు చప్పుడైంది.

మళ్ళీ విసుక్కుంటూ లేచి తలుపు తీశాడు.

ఆ వచ్చింది అతడి భార్య సుశీల.

"ఏమండీ! బాబుకెలా వుంది? ఏం పర్వాలేదుగా?" ఘొల్లున నాగరికంగా ఏడ్వడం మొదలెట్టింది.

"కంగారుపడకు సుశీ! ఏం పర్వాలేదు...కాని రక్తం బాగాపోయింది. వెంటనే రక్తం ఎక్కించాలి" పరధ్యానంగా సమాధానం చెప్పాడు.

"ఏమండి! నా రక్తం తియ్యండి. వాడికెక్కించండి...వాడిని ఎలాగైనా బతికించండి!" ఆవేదనతో ఆవేశంగా అంది.

"ఆవేశపడకు సుశీ! నీదిగాని, నా రక్తంగాని బాబుకి సరిపోదు, వాడిది మనది ఒక గ్రూప్ రక్తం కాదు."

సాగర్, డాక్టరు కావటంవల్ల తనది, భార్యది, కుమారుడిది జాతక చక్రాల్లా బ్లడ్ గ్రూప్ మొదలైన వివరాలన్నీ రికార్డుచేసిపెట్టాడు విపులంగా.

"ఇప్పుడెలాగండి?" దిగులుగా అడిగింది భర్తని.

"అదే ఆలోచిస్తున్నా-నువ్వెళ్ళి గదిలో కూర్చో - ప్లీజ్;" వేడుకోలుగా అన్నాడు.

"ఆ అబ్బాయికెలావుంది?" మల్లిగాడివైపు చూస్తూ అంది.

"అతడికి రక్తం బాగానే పోయింది. సీరియస్‌గానే వుంది."

సుశీల మరొక్కసారి కొడుకుని తడిమిచూసుకుని బయటికెళ్లిపోయింది.

ఇక్కడ కాసులమ్మని గురించి రెండుమాటలు చెప్పాలి.

కాసులమ్మ ఆ వూళ్లో కలిగినవాళ్ళ ఇళ్ళల్లో పనిమనిషి. పాచిపని చేస్తుంది, బియ్యం దంచుతుంది, బట్టలుతుకుతుంది - ఇంకా ఎన్నోపనులు చేస్తుంది. ఆమెకి ముందు వెనుక ఎవ్వరూ లేరు-ఒక్క మల్లిగాడు తప్ప.

మొగుడు రాజయ్య తాగుడే తన ధ్యేయంగా పెట్టుకుని, రోజుకి ఇరవై నాలుగు గంటలు తాగేసి, బతికినన్నాళ్లు భార్య నేడిపించి, ఓ రోజు కన్ను మూశాడు.

పోయేముందు భార్యని పిల్చి కన్నీళ్లెట్టుకున్నాడు. మల్లయ్యను బాగా చదివించమన్నాడు. వాడికన్నా మంచి భవిష్యత్తు చూపించమన్నాడు. మరణశయ్యపై భర్త కోరిన కోర్కెని తన జీవిత ధ్యేయంగా పెట్టుకుని, కాసులమ్మ అహర్నిశలూ కష్టపడసాగింది. పాచిపన్లే కాదు-పేచీలేని ఏ పను లైనా ఒళ్లు దాచుకోకుండా చేస్తుంది.

మల్లయ్యని ఈ మధ్యే స్కూల్లోకూడా చేర్చింది. అటువంటి మల్లయ్య కేమైనా అయితే ఆమె జీవించగలదా? ఎవరికోసం జీవించాలి?

ఇవన్నీ తల్చుకుని కాసులమ్మ మల్లయ్య నెలాగైనా బ్రతికించమని కని పించని దేముడిని కన్నీళ్ళతో ప్రార్థిస్తోంది.

కాని లోపల తన కొడుకు గురించి ఆందోళన పడిపోతున్న డాక్టరుకి, ఆమె ఏడుపుతో మతిపోతున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది. కుమార్‌కి రక్తం కావాలి- ఆ వూళ్లో బ్లడ్‌బ్యాంకు లేదు, ప్రక్క పట్టణానికెళ్లి రావాలి. కాని అంత వ్యవధికూడా లేదు. ఎలా? కాని ఎలాగైనా నా కుమార్‌ని బ్రతికించుకోవాలి లేకపోతే తను బ్రతగ్గలదా?

దయాసాగర్‌కి ఏం చెయ్యాలో పాలుపోవటం లేదు. పిచ్చిపట్టినవాడి లాగా గదిలో అటూఇటూ తిరుగుతున్నాడు.

ఆలోచిస్తున్న డాక్టరుకి మెరుపులాంటి ఆలోచనొచ్చింది. చటుక్కున తలుపు తీసుకుని బయటకొచ్చాడు.

కాసులమ్మ సన్నగా ఏడుస్తూనే వుంది.

అమెచుట్టూ జనం నిలబడి వింతగా చూస్తున్నారు

డాక్టర్ బయటికి రాగానే, అందరూ ప్రక్కలకి తప్పుకున్నారు. అతడు కాసులమ్మతో, "చూడు-ఏడ్చి ఏం ప్రయోజనం? ధైర్యంగా వుండాలి. నా చేతిలో వున్నదంతా చేస్తున్నాను. కాకపోతే రక్తం బాగా పోయింది. రక్తం కావాలి-యిస్తావా?" మెల్లిగా అన్నాడు డాక్టర్ దయాసాగర్.

కాసులమ్మ ఏడ్వటం ఆపి ఆశగా, "నేత్తురేంటి బాబు - నా పానా లయినా ఇత్తానాడికోసం. తీస్కోబాబు- నా నెత్తురంతా తోడేసి ఆడి కెక్కించేసి, బతికించుబాబు!" పట్టుకొని బతిమాలింది దీనంగా.

"సరే అయితే ఇలారా- అసలు నీ రక్తం అతడికి పనికొస్తుందో లేదో ముందు పరీక్ష చెయ్యాలి" అంటూ ప్రక్క గదిలోకి నడిచాడు.

కాసులమ్మ అమాయకంగా పులివెంట మేకలాగా అతడిని అనుస రించినది.

ఆమెను స్టూల్‌మీద కూర్చోబెట్టి సిరంజితో, కాస్త నెత్తురు తీసాడు డాక్టర్ దయాసాగర్.

నెత్తురు తీస్తుంటే కాసులమ్మకి బాధకిబదులు చెప్పలేనంత ఆనందంగా వుంది.

డాక్టర్ ఆమె నెత్తురుని పరీక్షించటంలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

ప్రక్కనే వుండి అదంతా గమనిస్తున్న సుశీల, "ఏమండి! కుమార్ మాటేమిటి?" అమాయకంగా అడిగింది.

కాని డాక్టర్ భార్య ప్రశ్నకి జవాబుచెప్పే స్థితిలో లేడు. పరీక్ష చేసిన కాసేపటికి అతడి మొహంలో కొత్త ఆశలు చిగురించాయి. ఆనందం పరవళ్ళు తొక్కింది. "నెత్తురు పనికొస్తుంది, ఇస్తావా ?" అడిగాడు మళ్ళీ.

కాసులమ్మ ఆనందంగా చెయ్యి చాపింది.

డాక్టర్ ఏ మాత్రం కాలం వృధా చెయ్యకుండా కాసులమ్మ నెత్తురు తీసేందుకు కావల్సిన ఏర్పాట్లు చకచకా చేసాడు.

భర్త ప్రవర్తన అర్థంకాని సుశీల తెల్లబోయి చూస్తుంది.

నెత్తురు సీసాలో కెక్కటం మొదలైంది !

డాక్టరు ప్రక్క గదిలోకెళ్ళి పిల్లలిద్దర్నీ పరీక్షచేసాడు.

మొదటిసారిగా మల్లిగాడి మొహంలోకి తీక్షణంగా చూస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"కాసులమ్మ మల్లిగాడికని రక్తాన్ని దానం చేస్తోంది. కాని తన వుద్దేశ్యం వేరు. తానామెను మభ్యపెట్టాడు. అది అన్యాయం, అక్రమం కాదా ? ఆమె ఎవరికోసమైతే రక్తాన్ని ధారపోస్తోందో అది వారికే దక్కాలి అది ధర్మం. కాని కుమార్ మాటేమిటి ? అసలు మల్లిగాడికి తల్లిరక్తం పనికొస్తుందా ?"

వెంటనే ప్రక్కనే వున్న బీరువాలోంచి ఒక ఫైలు బయటికి తీసాడు. రెండునెలలక్రితం మల్లిగాడికి విషజ్వరం వస్తే, అతడి రక్తాన్ని పరీక్ష చేసిన కాగితాల తాలుకు ఫైలు తీసి చక చకా పేజీలు తిప్పాడు. కావలసిన కాగితం కనిపించింది. దీక్షగా చదివాడు దయాసాగర్.

అతడి మొహం మరింత నల్లగా మారింది.

కాసులమ్మది, మల్లిగాడిది ఒకే గ్రూప్ నెత్తురు !

అలానే కూర్చుండి చాలాసేపు ఆలోచించాడు.

డాక్టరుగా ఇక ఆలోచించలేకపోయాడు— తండ్రిగా ఒక నిర్ణయాని కొచ్చాడు.

కుర్చీలోంచి లేచి, ఫైలును మళ్ళీ భద్రంగా బీరువాలో పెట్టేసి ప్రక్క గదిలోకెళ్ళాడు.

సీసా నిండుగా రక్తం ఎక్కింది.

మెల్లిగా సరంజామా అంతా సర్దేసి, చిరునవ్వుతో కాసులమ్మ చేతిని దువ్వుతూ, "ఎలావుంది. ?" అన్నాడు.

"నీరసంగుంది బాబు !" ఆనందంగా జవాబిచ్చింది.

"బయటికెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకో."

"ఇంక మల్లిగాడికి ఏమీ ఫర్వాలేదుగదు బాబు!" అమాయకంగా అడిగింది.

"ఏం పర్వాలేదు. వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకో."

"నిజంగా నువు దేముడివి బాబు ! బిడ్డపాపలతో నూరేళ్ళు సల్లంగుండాల" అంటూ నీరసంగా బయటకి నడిచింది.

సుశీల ఆదుర్దాగా భర్తదగ్గిరకొచ్చి, "ఏవండి! అబ్బాయికెలావుంది?" అడిగింది.

కాని అతడేం సమాధానం చెప్పలేదు. ఏమని చెప్పగలడు? నెత్తురు నిండిన సీసాతో చటుక్కున ప్రక్కగదిలోకెళ్ళాడు. తలుపులు మూసుకున్నాయి.

బయట కాసులమ్మ పడుకొని నీరసంగా మూలుగుతోంది. గూడెంలో జనం అంతా అలాగే ఆమెవద్ద వుండిపోయారు. "ఇంటికెళ్ళి కాస్త కూడు తినిరా, మల్లిగాడికేం భయంలేదు. డాట్టరుబాబు దేముడిలాంటోడు - పేనాలు పోసి బతికిత్తాడు" అన్నాడో వ్యక్తి.

"నా కొడ్దయ్యా! మల్లయ్యకి తెలివొచ్చి 'అమ్మా' అంటే నా కడుపు నిండిపోద్ది. డాక్టరు నెత్తురెక్కిస్తున్నాడుగా. కాసేపట్లో తెలివొచ్చుద్ది !"

నీరసంగా ఆగిఆగి మాట్లాడుతోంది కాసులమ్మ ఆయాసంతో.

మూసిన తలుపులు మూసుకున్నట్లే వున్నాయి. లోపల ఏం జరుగుతుందో బయట కూర్చున కాసులమ్మకిగాని ప్రక్క గదిలోవున్న సుశీలకిగాని తెలీదు.

దాదాపు ముప్పావుగంట తర్వాత తలుపు తీసుకుని డాక్టరు బయటికొచ్చాడు. ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడక, సరాసరి భార్యవద్దకెళ్ళి, ఆమెతో రెండు

క్షణాలు మాట్లాడి మళ్ళీ, ప్రక్కగదిలోకెళ్ళి తలుపేసాడు.

మళ్ళీ పది నిమిషాల్లో తలుపు తెరుచుకుంది.

డాక్టరు కుమార్‌ని భుజంమీద వేసుకుని భార్య వున్న గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు గబ గబా.

జనం అంతా వింతగా గమనిస్తున్నారు.

డాక్టరు మళ్ళీ మల్లిగాడున్న గదిలోకెళ్ళి తలుపువేసాడు.

దాదాపు పావుగంట తర్వాత డాక్టరు బయటికొచ్చాడు. ఇప్పుడతను డాక్టరులా లేడు-హంతకుడులా వున్నాడు- తప్పు చేసిన వాడిలాగా మాటల కోసం తడుముకుంటున్నాడు.

అక్కడ నిలబడ్డవారిలో ఒక వయసుమళ్ళిన వ్యక్తిని పిల్చి గొణుగుతున్నట్లుగా అన్నాడు— "నా శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నం చేసాను కాని, ఫలితం లేకపోయింది. మల్లిగాడు చనిపోయాడు. అతడిని తీసికెళ్ళండి" అనేసి భార్య, కొడుకు వున్న గదిలో కెళ్ళిపోయాడు.

గదిలో సుశీల కొడుకుని బ్రతికించినందుకు వెయ్యి దేముళ్ళకి దండాలు పెట్టుకుంటోంది.

డాక్టరు మనస్సులోనే కాసులమ్మకి నమస్కారం చేసుకున్నాడు. బయట జరిగింది విన్న కాసులమ్మ భూమ్యాకాశాలు దద్దరిల్లేలా ఆక్రోశిస్తోంది.

ఆమె ధారపోసిన నెత్తురు ఎవరికోసమో ఆమెకి తెలీదు. ఆమెకి తెలిసిందల్లా కనిపించని భగవంతుడు తనకి అన్యాయం చేసాడని మాత్రమే!

ఇప్పటికి ఆ ఊళ్ళో రాత్రి పూట, నిశ్శబ్ద వాతావరణాన్ని ఛేదిస్తూ తెరలు తెరలుగా వినిపించే కాసులమ్మ ఏడుపు మనిషి వల్లించే ధర్మాన్ని నీతిని నిలదీసి ప్రశ్నిస్తున్నట్లు, ఆ వూరుని శపిస్తున్నట్లు వికృతంగా, భయంగా, భరించలేనట్లుగా వుంటుంది.

అందుకే దయాసాగర్ వెంటనే లేచి కిటికీ తలుపు మూసి ప్రక్కనే పడుకున్న కుమార్‌ని మరింత దగ్గరికి లాక్కుంటాడు.

(నీలిమ మాస పత్రిక, నవంబరు, 1978)

హ తో స్మి !

ఫలానా సినిమా తార భర్త పేరేమిటండి అనడిగింది ఒక భార్య తన భర్తని.

ఆ భర్త పరధ్యానంగా "ఇప్పుడెవరో మరి" అన్నాడు.

x x x

సినిమా పోస్టర్లలో "నేడే చూడండి" అని వేస్తారెందుకండి అనడిగింది అదే భార్య అదే భర్తని.

"అవును మరి - రేపుంటుందని గ్యారంటీగా చెప్పలేక" అన్నాడా భర్త.